

ת"פ 77326/12/20 - מדינת ישראל נגד יואב ורבולון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 77326-12-20 מדינת ישראל נ' ורבולון

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אליסף קליין
נגד
הנאשם יואב ורבולון
ע"י עו"ד משה אלון

גזר דין

1. לנוכח האמור בסיום הכרעת הדין, אני מוצא מקום לציין כבר בפתיחה כי כפי שאפרט בהמשך, **הופעתו של הנאשם בפניי הייתה מן המקומות שנתקלתי בהן אצל נאשמים, והעידה על מצב קיצוני של אי נטילת אחריות ואי הכרה בפסול שבמעשים שבהם הורשע**. מצב זה מצמצם את מרחב האפשרויות העומדות לרשותי לרפא את תחושת אי הצדק כתוצאה מאי נקיטת כל צעדים נגד השוטר הזוטר שהיה מעורב בתיק ומטיפולם הבעייתי של החוקרים בחדירה לטלפון של הנאשם.

העובדות כפי שנקבעו בהכרעת הדין

2. הנאשם, שהיה שוטר בעל ותק של עשרות שנים במשטרה, היה במשמרת יחד עם שוטר זוטר, שהחל לשרת במשטרה ארבעה חודשים קודם לכן. שניהם הבחינו ברכב החונה בחניית נכים. שני נוסעי הרכב חזרו למקום בעת שהנאשם החל לרשום דו"ח חניה. שני נוסעי הרכב - נהג ונוסע - ביקשו מהנאשם שיוותר על רישום הדו"ח, אך הוא עמד על רישומו. השניים מסרו לו לצורך רישום הדו"ח מסמכים מזהים. הואיל ומשך רישום הדו"ח התארך, ביקשו השניים את מסמכיהם, וקיבלו אותם חזרה מן השוטר הזוטר. הם ביקשו לעזוב את המקום בנסיעה ולקבל את הדו"ח בדואר, אך השוטרים חסמו באמצעות הניידת את נתיב יציאתם מן החנייה. מחמת הספק אימצתי בהכרעת הדין את גרסת הנאשם שלפיה הנהג, שכעס על חסימת נתיב נסיעתו, אמר לנאשם בעת ששניהם יושבים כל אחד במכוניתו: "סע, סע או שאני דורס אותך". אף על פי שבהתחשב בכך שהנאשם ישב בתוך הניידת ה"איום" לדרוס אותו לא היה איום של ממש, קבעתי כי במסגרת שיקול הדעת של שוטר בשטח יכול היה הנאשם לסווג את הדברים כאיום. עם זאת, קבעתי שלא הייתה כל הצדקה עניינית או משפטית לכך שהנאשם ידרוש מהנהג להתלוות אליו לתחנת המשטרה בגלל הדברים שאמר, וכי יכול היה לזמנו לחקירה בגינם. עוד קבעתי כי גם אם אניח לטובת הנאשם שעייב את הנהג כטענתו, הוא לא הורה על מעצרו ולכן לא היה מוסמך להפעיל כל כוח כלפיו. עוד קבעתי כי הנאשם ריסס על פניו של הנהג תרסיס פלפל כיוון שלא יצא במהירות ממכוניתו כשהורה לו לעשות כן. הנהג לא נקט כל אלימות נגד הנאשם והיה פסיבי לחלוטין, ומכאן שריסוס תרסיס פלפל על פניו על ידי הנאשם היה חסר כל הצדקה ובלתי חוקי (גם אם היה הנאשם עוצר את הנהג לפני שריסס עליו). השיקול שהציג הנאשם לריסוס - שיש לו

אצבעות שבורות כתוצאה משימוש בידיו לביצוע מעצרים - אינו לגיטימי.

3. לא די בכך שריסס ללא כל הצדקה תרסיס פלפל על פניו של נהג המכונית, הנאשם גם ניסה ללא הצלחה להכות באגרופו את הנוסע במכונית, שניסה אף הוא ללא הצלחה להכותו חזרה. השוטרים גם עיכבו ללא הצדקה את הנוסע ברכב. חולצתו של הנוסע נקרעה תוך כדי השתוללותו כשאחזו בו השוטרים.

4. לאחר האירועים שתוארו לעיל, חזרו השוטרים לתחנת המשטרה. בעת כתיבת דוחות הפעולה בתחנה שוחחו ביניהם הנאשם והשוטר הנוסף על תוכן הדוחות והחליפו ביניהם עותקים של דו"חות הפעולה שכתבו. הנאשם שלח לשוטר הנוסף, שכאמור לעיל היה חדש מאד במשטרה, את דו"ח הפעולה שלו כדי שיושפע מתוכנו, ואף הגיע פיזית למקום שבו כתב השוטר האחר את הדו"ח במהלך כתיבתו. לבקשתו של הנאשם כתב השוטר הנוסף בדו"ח הפעולה שלו ששמע את הנהג אומר לנאשם: "סע, סע מפה או שאני דורס אותך", אף על פי שלא שמע אותו אומר זאת. כמו כן, השוטר הנוסף כתב בדו"ח הפעולה שלו שראה את הנוסע פוגע באגרופו בנאשם אף על פי שלא הייתה זאת אמת. בהקשר זה קבעתי שהנאשם ביקש להשפיע על תוכן דו"ח הפעולה של השוטר הנוסף כדי לכסות על מעשיו הפסולים, כפי שראה זאת גם השוטר הנוסף, שעל אף ניסיונו הקצר מאד כשוטר הבין מן הרגע הראשון את הפסול במעשיו של הנאשם בשטח.

הפגיעה בערכים החברתיים וחומרתן של נסיבות ביצוע העבירות

5. במעשיו פגע הנאשם בזכותם של נוסעי המכונית לשלמות הגוף, לביטחון אישי, לחירות ולהליך הוגן. הנאשם הפר את חובת האמון שלו מול הציבור שהפקיד בידיו כוח שלטוני רב. כל אלה גרמו לפגיעה בשלטון החוק ולפגיעה באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק. הפגיעות היו ממשיות.

6. בידיו של שוטר מופקדות על ידי הציבור סמכויות מרחיקות לכת לפגוע בזכויות חוקתיות של אזרחים - להפעיל כוח כלפי אזרחים, לשלול חירות (בעיכוב ובמעצר), לפגוע בזכות הקניין (בתפיסת רכוש), לפגוע בפרטיות (בעריכת חיפוש למשל) ועוד. כגודלן של סמכויותיו ורוחבן, כך גודל חובתו של השוטר להפעיל סמכויות אלה רק במסגרת החוק.

7. שוטר שמרסס תרסיס פלפל בפניו של אזרח כיוון שאינו רוצה לעוצרו באמצעות ידיו כדי לא לסכן את שלמות אצבעותיו, אינו פועל כשוטר המפעיל את סמכויותיו, אלא כבריון המנצל לרעה את כוחו (וכאמור לעיל, הנאשם כלל לא עצר את הנהג לפני שריסס עליו). אני שותף לדעתו של השוטר הצעיר שהיה בשטח יחד עם הנאשם, שהנאשם היה אחראי להסלמתו של האירוע בשטח ולכך שרישום דו"ח על עבירת חניה הסתיים בנקיטת אלימות ובשני עצורים. קשה גם שלא לראות את התנהגותו של הנאשם בשטח ככזו שהוכוונה על ידי שיקולי אגו בלתי מקצועיים.

8. חומרה מיוחדת יש בדו"חות הפעולה השקריים של הנאשם ושל השוטר הנוסף שנכתבו על בסיס תיאום גרסאות ביניהם ונועדו לכסות על התנהגותו של הנאשם בשטח, כאשר הנאשם כשוטר ותיק מחטיא שוטר צעיר וחסר ניסיון.

בשעה שהם קובעים את העובדות בתיקים המתנהלים בפניהם, בתי המשפט נותנים משקל רב לדו"חות פעולה של שוטרים שנכתבים סמוך לאירועים. במצב שבו שני שוטרים מתאמים גרסאות המצב חמור פי כמה כי כוחן הראייתי של שתי עדויות מפלילות עולה בהרבה על זו של עדות יחידה. יתר על כן, הנאשם היה מעורב ישיר באירוע בשטח, ולכן היה לדו"ח הפעולה שלו ממילא משקל מוגבל. ואולם, השוטר הנוסף לא היה מעורב בתקיפת המתלוננים, ואלו אף דיברו בשבחו, ולכן לדו"ח הפעולה השקרי שכתב בהשפעת הנאשם היה עלול להינתן משקל רב.

9. להדגשת חומרת תיאום הגרסאות השקריות של הנאשם עם השוטר הנוסף ציין התובע את העובדה כי השניים העלילו על אחד המתלוננים שנתן אגרוף לנאשם, ועלילה זו הייתה עלולה להוליד כתב אישום נגדו ועונש מאסר. בהקשר זה הציע התובע כי יש לנהוג לפי ההלכה הדתית היהודית הנוגעת ל"עדים זוממים". הלכה שלפיה עונשם של הזוממים צריך להיות זה שהיה צפוי לאדם שהעלילו עליו אם השופטים היו נשבים בעלילה. מקורה של הלכה זו בדברים אלה: "כִּי-יָקוּם עַד-חֵמֶס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָכָה, וְעָמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי ה'; לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים, אֲשֶׁר יְהִיוּ בְיָמֵים הָהֵם. וְנִרְשָׁו הַשֹּׁפְטִים הַיָּטִב, וְהֵנָּה עַד-שֶׁקֶר הָעֵד, שֶׁקֶר עָנָה בְּאֲחִיו. וְעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחִיו..." (דברים, י"ט, 16).

10. מעבר לפגיעה באזרח הספציפי, כל תיק שבו התגלה ששוטרים תיאמו ביניהם גרסאות שקריות, עלול לפגוע באמון הציבור במשטרה, ובאמון שבתי המשפט נותנים בדו"חות הפעולה של שוטרים, ומכך עלולים להיפגע הן אכיפת החוק והן אמון הציבור בפסקי הדין של בתי המשפט.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. באי כוח הצדדים הפנו לשורת פסקי דין שמהם הם מבקשים שאגזור את מדיניות הענישה הנוהגת.

12. התובע הפנה למספר פסקי דין המלמדים לדעתו על מדיניות הענישה הנוהגת. אתייחס כאן לאלו הרלוונטיים יותר למקרה שבפניי. בע"פ (תל אביב) 20762-09-11 **מדינת ישראל נ' ירון מואס** (9.11.2011) נגזרו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות על שוטר שסטר פעמיים לאזרח ובדו"ח הפעולה כתב שהאזרח תקף אותו אף על פי שלא עשה כן. בית המשפט ציין שגזר הדין נקבע תוך התחשבות בכך שערכאת ערעור אינה ממצה את העונש. בעפ"ג (תל אביב) 37732-07-18 **שי פורטל נ' מדינת ישראל** (9.1.2019) נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין שני תיקים שצורפו יחד. התיק הראשון עסק במקרה שבו הנאשם כשוטר תנועה ריסס תרסיס פלפל על אזרח שסירב לכך שיערך חיפוש על גופו, ואחר כך הנחה את שותפתו לכתוב דו"ח פעולה שקרי בעניין ההתרחשות. התיק השני עסק בתקיפת עצור באמצעות תרסיס פלפל ובחבטה בראשו באמצעות ארגז. בת"פ (ירושלים) 34193-10-12 **מדינת ישראל נ' משה למה** (19.6.2014) נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות על שוטר שבעט בחוזקה בעצור כפות, ובדו"ח פעולה שכתב השמיט את העובדה שבמהלך המעצר ירה באוויר מאקדחו. בפסק הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת השיבוש בלבד נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.

13. הסניגור שסבר כי מן הראוי לבטל את הרשעת הנאשם, הגיש לבקשתי גם פסיקה הנוגעת למתחם העונש ההולם, שלחלקה הארי אתיחס להלן: בת"פ (ירושלים) 9673-05-14 **מדינת ישראל נ' אביב פרץ** (7.5.2017) נדון מקרה דומה מאד לענייננו - שני שוטרים שתיאמו ביניהם גרסאות שקריות כדי לחפות על כך שאחד מהם ריסס תרסיס פלפל על אזרח ללא הצדקה. באותו מקרה העלילה אף הובילה למעצרו של האזרח והגשת כתב אישום נגדו עם בקשה למעצר עד תום ההליכים - לבסוף שוחרר בזכות סרטון שחשף את שקרי השוטרים. אשר לשוטר שריסס את תרסיס הפלפל קבע בית המשפט שמתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד שישה חודשים מאסר בפועל. עוד הפנה לע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 60133-08-22 **מדינת ישראל נ' בן כוכב** (6.2.2023). באותו תיק נדון עניינו של שוטר שנקט כלפי אזרח אלימות חמורה בהרבה מזו שבה נקט הנאשם שבפני, אך בלי לגרום לו חבלות, וכתב דו"ח פעולה שקרי שלפיו האזרח תקף אותו, אך בלי לתאם גרסאות עם שוטר נוסף. בית המשפט המחוזי ביטל את החלטת בית משפט השלום לבטל את הרשעתו של הנאשם. מתוך העיקרון של אי מיצוי הדין על ידי ערכאת ערעור, צירף בית המשפט המחוזי עונש של מאסר על תנאי לעונש השל"ץ שהטיל בית משפט השלום. כמו כן, בת"פ (ירושלים) 24062-09-18 **מדינת ישראל נ' הנדי עראידה** (30.10.2019) נדון עניינם של שני שוטרים שהיכו אזרח במכת אגרוף כל אחד, ואחר כך כתבו דו"חות פעולה שקריים כאילו נפגע העבירה הקדים לתקוף אותם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שירות לתועלת הציבור למאסר בן מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות. בת"פ (באר שבע) 54987-08-16 **מדינת ישראל נ' שי שלמה** (23.9.2017) נדון מקרה שבו נקט שוטר אלימות חמורה כלפי אזרח בתחנת משטרה, אך ללא גרימת חבלות, ואחר כך פעל למחיקת סרטוני האבטחה שתיעדו את התקרית, מסר מידע שקרי אודות התקרית לאחרים וכתב דו"ח פעולה שקרי שבו טען שנפגע העבירה תקף אותו. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי בצירוף של"ץ לשנה מאסר בפועל. בת"פ (ירושלים) 55632-06-15 **מדינת ישראל נ' ניר בצלאל** (21.12.2016) נדון עניינו של שוטר שתקף תקיפה הגורמת חבלה אזרח קטין, ואחר כך הנחה שוטר שהיה עמו שלא לספר למח"ש על מה שראה, והשמיד את תוכן הטלפון שלו עצמו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לעשרים חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם

14. לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לשנה מאסר בפועל (הקצה התחתון זהה לזה שנקבע בת"פ **פרץ** שהוזכר לעיל והוא הדומה ביותר לענייננו, אלא שאני סבור שהמתחם שנקבע באותו תיק צר מדי, ולכן קבעתי קצה עליון גבוה יותר).

עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם

15. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה

בדין לבין חומרות של העבירה^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדין"^[5].

16. בהכרעת הדין קבעתי שהעובדה שבניגוד להמלצת מח"ש לא העמידה המשטרה לדין משמעתי את השוטר הנוסף שהיה בשטח ותיאם מאוחר יותר גרסאות עם הנאשם ואף מחק את התכתובת ביניהם מן הטלפון, יצרה פער גדול יתר על המידה בין הצעדים שננקטו נגד שני השוטרים. עוד קבעתי שביטול כתב האישום נגד הנאשם בשל כך יפגע פגיעה חמורה בתחושת הצדק, ויהיה מקום להתחשב בפער הגדול שנוצר בשלב שלאחר הכרעת הדין. זאת קבעתי גם בהתחשב בכך שנפל פגם באופן שבו קיבלו החוקרים את הסכמת הנאשם שיעיינו בטלפון שלו בטרם קיבלו צו שהתיר להם לעשות זאת. בהכרעת הדין גם התייחסתי מפורשות לכך שהגנה מן הצדק עשויה להוביל לעיתים לביטול הרשעה (ראו ההפניות בהכרעת הדין).

17. עם זאת, הופעתו של הנאשם בפניי בשלב הטיעונים לעונש הבהירה כי לא רק שהוא אינו מכיר באחריותו למה שהתרחש, אלא שהוא גם אינו רואה כל פגם במעשיו. כלשונו, בדברו האחרון: "לגבי השיבוש, מצפוני נקי, לגבי כל האירוע מצפוני נקי לגמרי". הנאשם המחיש במהלך הדיון בבית המשפט בדיוק כמו בשעת האירוע שהוא אינו ניחן באיפוק וביכולת הבלגה, ולא חדל להפריע לטיעוני התובע שעליו אמר שהוא משקר (הקלדנית הספיקה לתעד רק חלק מהתפרצויותיו). אחר כך השליך רפש על כל גורם אחר שהיה מעורב בתיק - המתלוננים: "עבריינים", השוטר הנוסף שהיה איתו בשטח: "יבבן" ("לא היינו מגיעים לפה אלמלא ההיסטריה והחוסר אונים הזה של שוטר שלא חדל מלהטריד ולהפריע ולייבב ולדרוש את דוח הפעולה שלי, לדרוש ממני להכתיב לו דוח פעולה, הוא זה שגרם לכל המהומה הזאת", מח"ש: "ארגון קצת מושחת", התובע: "יושב במזגן" ("אני רוצה להגיד לתובע שלא יתיימר לחשוב מה היו יכולים לעשות שוטרים כשהוא עצמו לא היה דקה בחוץ, כאשר הוא יושב עם מזגן וקורא את התיקים ודוחות הפעולה ולא יודע מה זה שאדם מקללים אותו ובסוף מאיימים עליו, וגם תוקפים אותו..."). כך, מרוכז בעצמו, מבוסס הנאשם בתחושת צדקה כוזבת ובתחושה קורבנית, ואינו רואה כלל את הפגמים בהתנהגותו.

18. לנוכח העובדה שלא ניכר בנאשם אפילו ראשיתו של שיקום, ביטול הרשעתו מכוחה של הגנה מן הצדק בניגוד להלכות הנוגעות לביטול הרשעה שקושרות בין ביטול הרשעה לשיקומו של הנאשם, רק יפגע בתחושת הצדק, ולכן אין מקום לנקוט בו ואני קובע שההרשעה תעמוד על כנה (בהיעדר כל הכרה באחריות העובדה שהרשעה עשויה לצמצם את מרחב אפשרויות התעסוקה של הנאשם - כגון שלא יתקבל לעבודה כמסיע מתקשים בניידות בנתב"ג - אינה יכולה לשנות תוצאה זאת).

עונשו של הנאשם

19. הדברים האמורים בפסקה הקודמת אודות ביטול הרשעה נכונים גם לגבי אפשרות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, שבהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 יכולה להיעשות במקרים שבהם בית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". במקרה זה שבו הציג הנאשם אפס שיקום, סטייה ממתחם העונש ההולם תפגע אף היא בתחושת הצדק ואין מקום לעשותה מכוחה של ההגנה מן הצדק.

20. הנאשם נעדר עבר פלילי, ושירת שנים רבות במשטרה. מנגד, כאמור לעיל הוא לא נטל כל אחריות למעשיו, לא עשה מאמץ כלשהו לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה, ואף שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק היה מוגבל.

21. במצב הדברים הרגיל היה מקום להטיל על הנאשם עונש גבוה באופן משמעותי מן הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, שיתן ביטוי לנסיבות המחמירות המתקיימות בעניינו של הנאשם. ואולם, לנוכח התנהגותם של גורמי אכיפת החוק (שלפי סעיף 40א(9) לחוק העונשין היא אחד השיקולים בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם) שלא נקטו צעד כלשהו נגד השוטר הזוטר שהיה מעורב בתיק ועיינו בטלפון של הנאשם שלא כדין, ומכוחה של ההגנה מן הצדק (ראו הסבר בהכרעת הדין), החלטתי להטיל על הנאשם עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם.

22. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה ביום 10.10.2023 בשעה 8:00.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות או עבירה לפי אחד הסעיפים שבין סעיף 236 לסעיף 250 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

23. אני מורה לנאשם לפצות כל אחד מן המתלוננים בתיק זה, עדי תביעה 2 ו-3 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 3,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-7 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.10.2023. התביעה תעדכן את המתלוננים על פסיקת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 1 באוגוסט 2023, בנוכחות הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il
- ב. בטלפון - *35592, 072-2055000
- ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות

[1] ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל** (21.8.1985)

[3] **ע"פ כתב הנ"ל**

[4] רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' דוד שבתאי** (10.9.2013).